

COLLABORATIVE DIVORCE

Ieder een eigen advocaat en (jaren) procederen voor de rechter, samen één scheidingsbemiddelaar of iets nieuws, de zogenaamde 'collaborative divorce'?

In een echtscheidingsprocedure dienen over het algemeen kort gezegd vier onderwerpen aan bod te komen: de gevolgen voor de kinderen, de partnernalimantatie, de verdeling van de huwelijksgemeenschap/afwikkeling van de huwelijksvoorwaarden en de verdeling van de pensioenrechten. Allemaal belangrijke onderwerpen waar - u kent de voorbeelden - veel en langdurige strijd over kan worden gevoerd.

Soms liggen de belangen zo ver uit elkaar dat procederen de enige oplossing lijkt. De beide echtgenoten nemen ieder een eigen advocaat en de poppen zijn aan het dansen. De zaak escaleert en jaren later is het resultaat - naast hoge advocaatkosten - nog steeds mager. Als advocaat vind ik procederen op tegenspraak leuk. Het is een uitdaging. Maar tegen echtgenoten die gaan scheiden zou ik willen zeggen: zet de knop om. Streef naar een oplossing waar beide partijen mee kunnen leven. Als de rechter tegen de zin van een van beiden een beslissing neemt, is dit voor de toekomst een bron van problemen.

Inmiddels weet bijna iedereen dat je kunt scheiden via echtscheidingsbemiddeling. In een dergelijke situatie treed ik niet op als advocaat, maar begeleid ik als mediator de echtscheiding. Ik adviseer niet, maar verschaft informatie aan de hand waarvan de echtgenoten samen besluiten kunnen nemen. Aan het begin van het traject wordt door de beide echtgenoten en de bemiddelaar een bemiddelingovereenkomst ondertekend. De afspraken die uiteindelijk worden gemaakt op alle punten die ik hiervoor noemde, worden neergelegd in een overeenkomst (echtscheidingsconvenant). Als de handtekeningen er onder staan, zijn de afspraken bindend. Over het algemeen komen partijen er uit, maar lukt het niet dan moeten zij alsnog ieder een eigen advocaat zoeken.

Hoewel ieder van de echtgenoten bij een echtscheidingsbemiddeling op de achtergrond een eigen advocaat mag raadplegen, wordt het ontbreken van een vertrouwenspersoon aan tafel bij mediation wel eens als een gemis ervaren. En dat brengt mij bij de nieuwe manier van scheiden. In de VS is een nieuwe methode ontstaan om de gevolgen van een scheiding te regelen. Het wordt collaborative divorce genoemd en is inmiddels overgewaaid naar Canada, Australië en het Verenigd Koninkrijk. Het staat in Nederland nog in de kinderschoenen, maar heeft volop de aandacht van de specialisatievereniging van familierechtadvocaten (vFAS).

Verondersteld wordt dat het in het belang van beide echtgenoten is om gezamenlijk tot overeenstemming te komen en een procedure te voorkomen. Kiest u voor dit traject, dan worden beide echtgenoten geadviseerd en bijgestaan door een eigen gespecialiseerde familierechtadvocaat (en eventueel accountant, fiscalist, psycholoog, pedagoog). Er is dus sprake van individuele partijdigheid van advocaten, die een gelijk speelveld kunnen bewerkstelligen. Alle betrokkenen sluiten bij aanvang een overeenkomst. Mislukt het proces, dan mag geen van de betrokken adviseurs in het kader van de toekomstige procedure een van de echtgenoten nog adviseren. Alle grondregels zijn gebaseerd op samenwerking met een helder doel voor ogen: een eerlijke en evenwichtige overeenkomst. Welke weg kiest u als u gaat scheiden?

Margriet Schutte

Advocaat & scheidingsbemiddelaar Dorhout advocaten

www.dorhout.nl

Vragen? margriet@loureens.nl